

"La nostra obligació és mirar endavant"

Cristòfol Soler (Inca, 1956), president de Balears en substitució de Gabriel Cañellas, es mostra segur en el càrrec. Defuig parlar del passat i, amb una prudència que el fa mesurar cada declaració fins al límit, refussa entrar en els temes més polèmics, com les tensions que viu el PP de Balears. Per ell, l'obsessió és el futur.

Després de tants anys parlant de la suposada autonomia del PP de Balears front el PP estatal, la dimissió forçada de Gabriel Cañellas aquest estiu passat, com deixa políticament el PP illenc?

—Ens situa davant la necessitat, des del meu punt de vista, que un partit a nivell estatal ha de tenir en compte que així com un president de partit a nivell regional no ha d'entrar en qüestions com puguin ser el cessament d'un president d'una junta insular, ni aquest ha de cessar a un president d'una junta local, doncs, un president estatal no ha d'entrar en aquestes qüestions. Aquest és el plantejament que té el PP a nivell de Balears. I aquestes posicions estan en funció dels estatuts i del reglament de funcionament del que és el partit mateix a nivell estatal. El que ens plantejam des de la nostra òptica —i això ja ho defensarem en el moment oportú en el congrés estatal— és la necessitat d'enfortir les organitzacions regionals del partit i tenir, per dir-ho així, una mica més d'autonomia interna en aquests aspectes.

—Una autonomia, però, que la dimissió forçada de Gabriel Cañellas, demostra que ara mateix no existeix.

—Jo no vull entrar en concret en aquesta qüestió. És una qüestió de partit. En aquest sentit el que jo voldria és mirar cap endavant. Al seu moment varen ser unes circumstàncies traumàtiques en el partit i jo, en aquest moment, no vull mirar més enrere. Crec que la nostra obligació, la nostra missió en aquest sentit és mirar endavant.

—Vostè ha negat reiteradament la possibilitat d'escisió del partit, però quan apareixen aquestes informacions que semblen provenir de la mateixa font, vol dir que qualcú pot estar interessat a alimentar aquesta hipòtesi. Qui creu que pot ser i, per una altra part, quan diu que no hi ha aquest perill està expressant un desig o una realitat?

—Començaré per la segona part. Quan dic que no hi ha perill crec que estic expressant una realitat clara i llampant. Per mi el sentit està ben clar. Al llarg d'aquest mes de setembre tant jo com president de Govern i en Joan Huguet com a president de partit, estam mantenint contactes amb les juntes locals i insu-

lars, i de resultes d'aquests contactes veig que el posicionament és contrari a qualsevol escisió. Al contrari, tothom es mostra partidari de mantenir la unitat i és ben conscient de la responsabilitat que tenim. La meua opinió que no hi haurà escisió dins el PP de Balears ve com a conseqüència d'aquestes reunions mantengudes. Jo ja hauria apreciat el perill d'escisió, i no el veig. Ara bé, no podem evitar que en determinats moments surtin determinats rumors. Davant això jo no hi entr ni en surt perquè sé què és el que pensen les juntes locals que per mi és l'important.

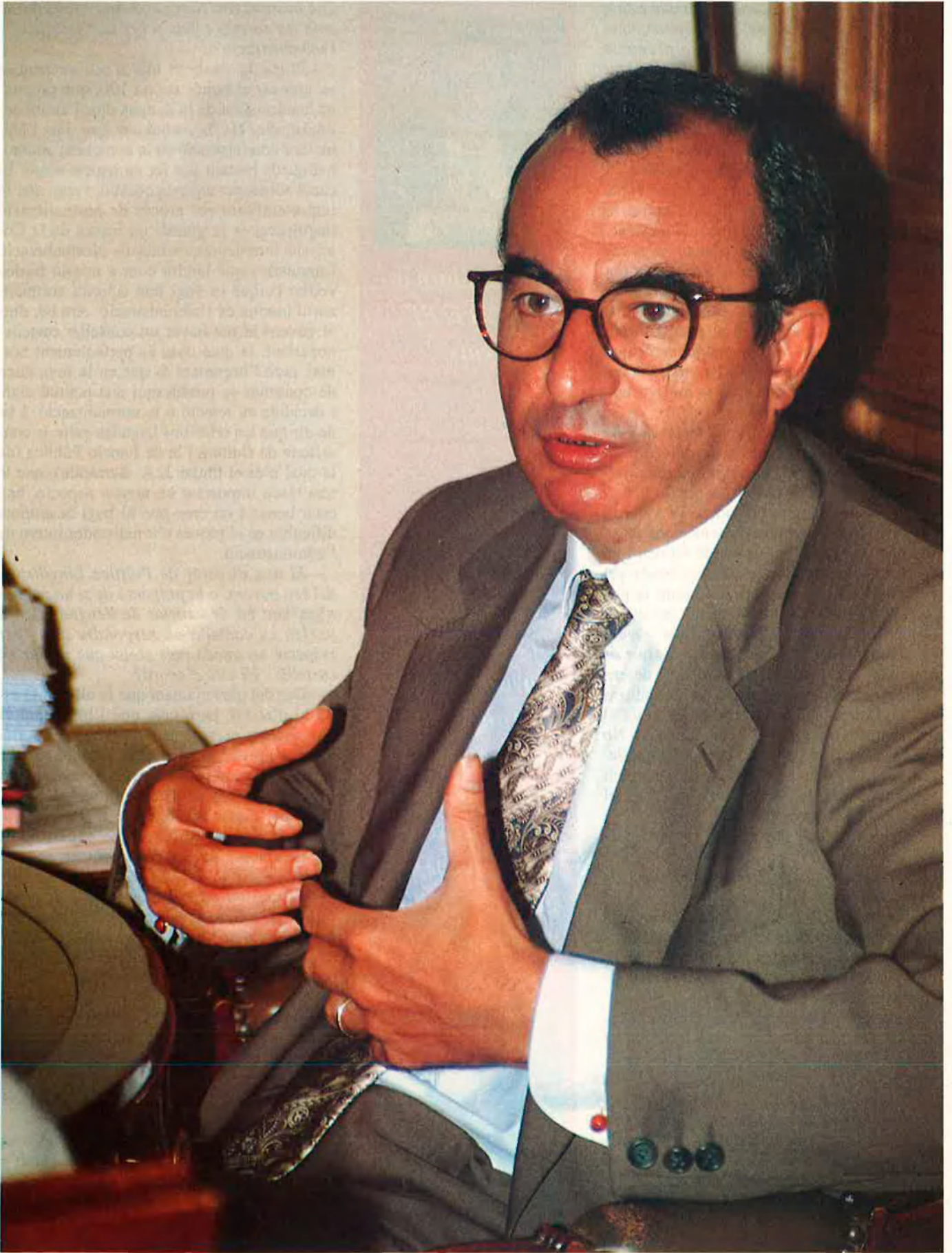
—Cañellas, com Fraga, és per Aznar el passat, i amb qui hi ha sintonia és amb el tàndem Soler-Huguet

—Jo no entr en això. Per una sèrie de circumstàncies en Joan Huguet s'ha fet càrrec del partit i jo m'he fet càrrec del govern, sense cap connotació més. Hem estat dues persones que, en un determinat moment, per acord del partit aquí, i, també en el meu cas, per acord del grup parlamentari, davant una situació concreta plantejada, han assumit unes determinades responsabilitats. Jo he assumit la tasca de presidir el govern i no entr en plantejaments del tipus què hi ha darrere o no hi ha. Jo ho veig molt més senzill.

—Se sent un president vigilat?

—Me'n record que al principi es deia que seria un president provisional o que seria un president continuista. Però quan més o menys va quedar clar que no era provisional i que cada persona té la seva manera d'aplicar el programa electoral i de posicionar el govern davant determinades qüestions, doncs, només queda dir que som un president vigilat. Jo no m'hi sent, vigilat. El que em sent és plenament identificat amb el partit, que és el que té la responsabilitat de governar a través del president i dels consellers. Tot i que la nostra tasca naturalment és governar per a tota la comunitat autònoma, tant el president com els distints membres del govern ens devem, en l'aplicació concreta del programa electoral, al partit en el seu conjunt, al òrgans corresponents, i no a persones concretes.

—Si li deman si estaria disposat a ser el candidat el PP a la presidència del Govern

el 1999, m'imagin que contestaria que està a disposició del partit i del que aquest pugui decidir. Si em permet, li faré la pregunta d'una altra manera: està disposat a lluitar per ser el candidat?

—El meu plantejament en aquest tema és ben clar i llampant. La meva obsessió i la meva actuació es basa en planificar i fer les coses el millor possible al llarg d'aquesta legislatura, 1995-1999. Com que jo crec que qualsevol plantejament de futur d'aquest tipus pot interferir la meva feina o la meva actuació al llarg d'aquesta legislatura, jo ni tan sols m'ho planteig. La meva obsessió és dur a terme la tasca de govern al llarg d'aquesta legislatura concreta. No em preocupa el pervenir, ni altres hipòtesis ni altres qüestions. Crec que si en aquests moments em preocupàs d'altres qüestions podria quedar una mica devaluada el que esper que sigui la meva actuació durant aquests quatre anys.

—El gir nacionalista o catalanista que ha protagonitzat el seu govern, desautoritza en política lingüística els anteriors 12 anys dels successius governs de Gabriel Canellas?

—Jo no vull entrar a fer judicis de valor ni cap revisió de determinades actuacions fetes. Del que som conscient és que hi ha una Llei de Normalització Lingüística aprovada pel Parlament de les Illes Balears durant la primera legislatura, en uns moments en què jo mateix formava part d'aquell primer govern (com a conseller d'Economia) i pens que és importantíssim, en aquests moments, desenvolupar tota aquesta legislació de normalització lingüística amb fermesa. Aquest és tot el plantejament que em faig en aquest sentit. No vaig a mirar si hi ha girs o no. Hi ha una legislació i s'ha d'aplicar. Sempre he estat molt respectuós amb les lleis, i en aquest cas el que s'ha de fer és complir-les.

—Què opina dels que escriuen —i que passen per tenir influència dins sectors del seu propi partit— criticant ferotgement aquest gir en política lingüística?

—Per convicció tenc les idees clares. Com a governant he de tenir com a punt de referència, en aquest sentit, l'Estatut d'Autonomia i la legislació aprovada. I tot el que siguin posicionaments contraris a aquest plantejament no m'interessen. Una cosa és la valoració personal que pugui tenir i que no ve al cas, i l'altra és que tenc ben clar que la meva missió és aplicar la legislació aprovada pel Parlament de les Illes Balears, la qual cosa per mi és el més important.

—Vostè té un conseller, el senyor Berastáin, que quan va ser nomenat per Gabriel Canellas en una legislatura anterior, va fer unes declaracions on assegurava que una prova de la inexistència de conflicte lingüístic a Balears era que ell parlava en castellà

JOAN CELIA

“No hi haurà essència en el PP de Balears.”

“Al principi es deia que seria un president provisional, després un president continuista. Ara només queda dir que som un president vigilant. Jo no m'hi sent, vigilant.”

JOAN CELIA

i no passava res. No és això una contradicció amb les normes i lleis sobre normalització a l'administració?

—El que he de dir és que al seu moment es va aprovar el famós decret 100, que propugna la normalitat de la llengua dins l'àmbit administratiu. He de reconèixer que dins l'àmbit de l'administració de la comunitat autònoma queda bastant per fer en aquest sentit. El canal adient per aquesta qüestió, i crec que és importantíssim pel procés de normalització lingüística, és la posada en marxa de la Comissió Interdepartamental de Normalització Lingüística que tindrà com a missió bàsica vetllar perquè es vagi fent aquesta normalització interna de l'administració. Ara bé, dins el govern hi pot haver un conseller castellanoparlant, la qual cosa és perfectament normal, però l'important és que en la seva tasca de conseller es produeixi una actitud clara i decidida en relació a la normalització. I he de dir que les relacions hagudes entre la conselleria de Cultura i la de Funció Pública (de la qual n'és el titular J. A. Berastáin), que té una tasca important en aquest aspecte, han estat bones i no crec que hi hagi la mínima dificultat en el procés normalitzador intern de l'administració.

—El nou director de Política Lingüística del seu govern, a la pregunta de si un catalanoparlant ha de canviar de llengua quan li parlen en castellà va respondre que “per respecte no queda més remei que parlar en castellà”. Hi està d'acord?

—Des del plantejament que fa ell podria estar-hi d'acord, però crec que l'important és que aquesta persona hagués tengut l'oportunitat d'aprendre la nostra llengua. I que aquesta oportunitat ha d'estar fomentada per part dels poders públics de la nostra comunitat, per poder facilitar una major integració en aquest sentit. Crec que aquest ha de ser l'esquema de funcionament en aquests casos.

—El nou talant —ja que rebutja el terme “gir”— del Govern balear amb vostè al seu front significa l'inici d'una estratègia tendent a crear ponts cap a Unió Mallorquina per restablir hipotèticament un acord el 1999?

—No m'ho he plantejat, ni vull perdre cinc minuts en plantejar-m'ho com una estratègia d'aquests tipus. És una actuació que es fa per convicció.

—Què sent quan es diu que el PP és anticatalanista, nacionalista espanyol, etc.?

—Crec que són plantejaments que no estan ajustats a la realitat. He pogut parlar amb el senyor Aznar sobre aquestes qüestions i crec que el partit té una posició bastant centrista en aquests temes. Basta mirar què ha fet a Galícia i es pot veure com el partit ha deixat

a les organitzacions regionals aquests temes. Crec que el PP té un profund respecte a les diferents llengües de l'estat espanyol.

—*El seu antecessor sempre va rebutjar la posada en marxa d'una televisió autonòmica, aduint raons d'impossibilitat econòmica i no acceptant les de ser uns instrument de normalització. Quina és la seva opinió?*

—En aquests moments no entra en els nostres esquemes. Hem de tenir en compte que som una comunitat de 750.000 habitants amb uns recursos econòmics escassos. No veig possibilitats econòmiques de poder escometre actuacions com aquesta. Ara, creiem que es bo que tinguem la recepció de TV3 i Canal 9 i el Govern seguirà donant suport a les entitats que ho fan possible, però d'aquí a plantejar-nos entrar directament... ho veig molt difícil.

—*I la via d'acords directes amb TV3 o TVE, com s'ha parlat en qualque ocasió?*

—És una qüestió que de moment no ens l'hem plantejada.

—*Continuant amb temes de comunicació: creu necessari un diari en català per a Balears i, arribat el cas, estaria el seu govern disposat a donar-li suport econòmic suficient?*

—Pens que tot el que sigui donar suport a la normalització lingüística dels mitjans de comunicació és important. Ara bé, concentrar esforços en un únic mitjà no ho veig tan factible. En aquests moments hi ha tot un conjunt de publicacions a la nostra comunitat, com la premsa forana per exemple, que s'hauran de tenir en compte per desplegar la normalització lingüística. Ara, els recursos són escassos i crec que el que no hem de fer és concentrar esforços en actuacions unidireccionals.

—*Vostè sempre ha defensat el caràcter de comunitat històrica de Balears. El rebuig del Congrés —amb l'abstenció del PP— de la Reforma de l'Estatut aprovada el 1991 pel Parlament balear, no és una desautorització d'aquesta tesi?*

—La lliçó que he tret d'aquest rebuig és que en un determinat moment serveix de poc pel país plantejar proposicions de màxims. Hi hauria d'haver hagut més consens. Crec que les qüestions que el Parlament pugui dur al Congrés haurien d'assolir un consens ampli previ. Si s'hagués pogut arribar a un

—**Ja està cansat que li citin el seu antecessor?**

—**En absolut. He dit i mantenc que s'ha d'aprofitar l'experiència de determinades persones. En un sistema democràtic normal, és ben lògic que el president pugui tenir contactes amb els anteriors presidents. Si Felipe González hagués tengut més contactes amb Adolfo Suárez i Calvo Sotelo per ventura... Crec que és important demanar el punt de vista de persones que han ocupat càrrecs d'aquesta responsabilitat. Però no és una qüestió que em plantegi de forma específica, sinó que crec que és normal.**

acord amb el PSIB-PSOE perventura el resultat de la tramitació de la reforma hagués estat un altre. Pens que l'autonomia no es guanya amb una votació al Congrés, sinó que ha de ser l'esforç diari, i crec que l'increment competencial és un dels camps on és fonamental un esperit de consens i unanimitat.

—*Balears té dret a negociar bilateralment amb el govern central, al marge de les altres autonomies del 143?*

—Crec que Balears té reconegut el fet insular i aquestes qüestions han de ser tractades, per lògica, de forma bilateral amb el govern central.

—*I amb les altres qüestions com educació, cultura...?*

—Hi ha unes regles del joc marcades que passen, també, per contactes amb el govern central de forma agrupada amb les altres comunitats autònomes del 143. Crec que no es pot generalitzar i en uns temes la ne-

gociació pot ser general i en altres temes pot ser necessari el contacte bilateral.

—*Vostè que defensa la unitat de la llengua catalana, què opina de les tesis sobre la llengua dels seus companys de partit valencians?*

—És una qüestió en la qual no hi entr. S'ha de ser molt respectuós amb els plantejaments que hi pugui haver a altres indrets. Una cosa són les conviccions personals, al marge de les quals a Balears tenim clarament definit a l'Estatut que el català és la nostra llengua; el que pugui passar en altres llocs és una qüestió que no em planteig.

—*Ara que dos dels tres presidents han canviat, es mantindran els contactes inicials entre els governs de Balears, del País Valencià i de Catalunya?*

—Crec que han estat bones les relacions sistematitzades entre el govern de Balears i la Generalitat de Catalunya. Crec que s'han de continuar. Amb València, en aquest moments, desconec les previsions que té el Govern valencià.

—*Què espera del futur govern de José María Aznar per a Balears?*

—Clarificar temes competencials, deixar clara la postura del govern de Madrid en relació a la insularitat i negociar aquestes qüestions. La insularitat passa per negociar finançament, carreteres, etc. M'agradaria que es posàs en marxa l'administració única que, sens dubte, podria simplificar al màxim el funcionament a nivell autonòmic. Amb això ja em donaria per satisfet. **Miquel Payeras**